

Автор

Калайда Сергій
студент 3 курсу
Інституту інформатики
НПУ імені М.П. Драгоманова

Науковий керівник

Кухар Людмила Олександрівна
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри комп'ютерної інженерії
Інституту інформатики
НПУ імені М.П. Драгоманова

ЦІЛЬ НАВЧАННЯ – УЛЮБЛЕНА РОБОТА

Анотація. Розкрито основні проблеми, які виникають у майбутніх абітурієнтів з вибором професії. Описано основні принципи, якими може керуватися абітурієнт при виборі спеціальності.

Ключові слова. Навчання, абітурієнт, майбутня професія, реформа навчальної системи.

Актуальність. Запитавши будь-якого студента вищого навчального закладу для чого він навчається, він відповість, що вчиться заради отримання документа про здобуття вищої освіти. Відповідно до цього, а також до звичайних спостережень за студентськими групами, можна зробити простий висновок, що здобувати знання ніхто особливо пристрасно не має наміру. Студент не розуміє для чого йому ті чи інші знання, що він отримує на лекціях, не уявляє, що його чекає після отримання заповітного документа про повну вищу освіту. Звичайно, суть проблеми тягнеться ще зі шкільної пори, де освітні плани орієнтовані лиш на те, аби втиснути учням у розум певні відомості, а не навчити їх любити і сприймати ці дані із навколишнього середовища. Цю проблему потрібно вирішити хоча б на рівні вищого навчального закладу.

Основна частина. Як показати студентові, що навчатися здорово, що це необхідно його особистості, щоб бути щасливою? Як розвинути в ньому любов до навчання і усвідомити, що те, що він робить зараз є невід'ємною ланкою його майбутнього самостійного життя через кілька років? Відповідь проста: реформування навчальної системи. Ми живемо в двадцять першому столітті, а освіта все ще проживає сюжети минулого.

Щоб роз'язати проблему, потрібно керуватися такими принципами як свобода і зв'язність, актуальність, реальність. Ці три складові утворюють систему взаємопов'язаних елементів.

Свобода і зв'язність – можливість студента вільно і динамічно творити себе. Ми звикли, що студент вступає на конкретний факультет. Далі, він повинен оволодіти усіма знаннями і навичками, які передбачені стандартами вищої освіти відповідної спеціальності. Дорога довжиною в кілька років визначена наперед. При цьому часто відбувається так, що близько сорока відсотків часу студент витрачає на ті аспекти науки, які ніяким чином не є актуальними для нього самого. Необхідно змінити це, надавши абітурієнту змогу обирати навчальні дисципліни самостійно і, крім цього, динамічно. Тобто, весь навчальний процес має бути розбитий на нетривалі модулі, після кожного з яких студент обирає наступний модуль для опрацювання. Це корисно тим, що в процесі розширення досвіду і знань, студент починає краще розуміти себе і краще усвідомлювати те, чим він хоче оволодіти. Одже,

маючи свободу динамічного вибору, студент може творити себе цілісно, свідомо, послідовно і цілеспрямовано.

Актуальність – доцільність надання студентіві тих чи інших можливостей у навчанні з огляду на поточний період часу. Інформаційні технології розвиваються дуже швидко. Тому немає ніякого сенсу роками навчати студента наперед визначеною дидактичною системою. Навчання в інформаційному суспільстві повинно бути максимально гнучким.

Реальність – ключовий елемент навчання студента, який передбачає спрямування навчального процесу на здобуття чітких професійних реузультатів у тісній співпраці із реальним сектором економіки чи бізнесу. Відповідно до цього принципу усі навчальні матеріали повинні бути негайно чи потенційно застосовані. Потрібно, щоб студент завжди знав для чого йому потрібен ось цей модуль, де він йому знадобиться, як його застосувати і найголовніше – скільки користі це йому принесе.

Висновки. Ці принципи частково реалізуються у навчальних закладах прогресивних держав. Проте в Україні така навчальна-виховна система багато кому є не вигідною в правлячих колах як науки, так і політики. Окрім того, бізнес організації, як дежавної так і приватної форми власності, зорієнтовані на отримання прибутків і тому діють дуже недалекоглядно забуваючи під'єднуватися до навчального процесу молодих поколінь.

«Ми повинні надати усе унікальне і найкраще з вищої освіти, об'єднане з величезною гнучкістю і з урахування інтересів бізнес перспектив і рішень, які роботодавці хочуть для своїх працівників» (професор Девід Іствуд, виконавчий директор HEFCE).